

هُوَاللّٰه-ای سرگشته کوه و بیابان، مکتوبت واصل و بر کیفیت...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَاللّٰه

ای سرگشته کوه و بیابان، مکتوبت واصل و بر کیفیت مشقت و زحمت و عسرت واقفیم معلوم است جانبازان راه حضرت بی نیاز همیشه از جام بلا سرمست و منقطع از آنچه بود و هست بودند بی سر و سامان راه یزدان بوده‌اند و آواره کوه و دشت در محبت رحمن. ای کاش از برای این عبد چنین موهبتی میسر میشد ولی کجا و از چه جا چون بجهت آنجناب میسر اگر بشروطش قائم گردی ملاحظه کنی که اعظم موهبت است اگر چه فی الواقع صعب است و سخت تجل بسیار مشکل است غربت و کزیت تنهایی و پریشانی بی نوائی بی سر و سامانی ع. ولی چون بنظر الهی نظر نمائی جام لبریز است و چون غسل مصفاً تبریز فرح انگیز بلایای صحرای کربلا طاقت فرسا بود ولی در کام حضرت سیدالشهدا روحی و روح العالمین فدا بسی شیرین.

گر در آتش رفت باید چون خلیل
سر نگردانم نگردم از تو من
ور چو یحیی میکنی خونم سبیل
بهر فرمان تو دارم جان و تن باری ور چو یوسف چاه و زندانم کنی
ور ز فقرم عیسی مریم کنی ع ع

ORIGINAL

AUDIO